

Bereczki Ferenc: Elmélkedő gondolatok a költségvetés-tervezet kapcsán

2017. 2. 16.

Az elmúlt három hét eseményeit figyelve, izgalmas történésekre vettem észre. 2017. február 1-én megjelent a 13. számú sürgősségi kormányrendelet, ami kiverte a biztosítékot a lakosság és a civil szervezetek körében. A pártok eléggé sunyítottak, nem kommentálva az okokat, az elhatárolódásuk is csak addig terjedt, hogy a rendelet nem jó időben és nem megfelelően kommunikálva jelent meg, de formai- vagy tartalmi problémát nem találtak benne, ezért érthetetlennek tűnt számukra a többnapos tüntetéssorozat a civil lakosság részéről.

A tömegek nyomására a kormány 5 napon belül visszavonta az ominózus rendeletet, ugyancsak egy sürgősségi kormányrendelettel.

Hogy mi lesz ennek a végkifejlete, legfeljebb csak megjósolni lehet, de nem szeretnék jóslatokba bocsátkozni, mert ezt a témát már nagyon sokan kommentálták, a médiában és a közösségi oldalakon egyaránt. Ahogy a jelenlegi kormányt elnézem, a nagy parlamenti többség támogatásával megtalálja a módját, hogy a visszavont jogszabálycsomag valahogy átcsússzon a törvényhozáson.

Ami viszont nem ugyanolyan mértékben és vehemenciával került vita tárgyává, az a kormány által előterjesztett állami költségvetés.

A pártok parlamenti képviselői nem győzik magukat fényezni, hogy mennyit dolgoztak, harcoltak, és megmentették a választásokon őket támogató közösségeket a gazdasági posványba süllyedéstől, és tartják az ígéretüket: „lendületbe hozzuk az országot”.

Mert ugyebár a pálmát a PSD, az ALDE és az RMDSZ is magának követeli, na most dönts el kedves szavazópolgár, hogy mi is történik itt, ki csúsztat jobban!

Mi elsősorban a magyarok képviselőit felvállaló szövetség elkötelezettségére és munkájára volnánk kíváncsiak, mert végül is mindegy, hogy ki teszi, ha lesz autópálya, forgalom elterelő út, új kórház vagy éppenséggel működő repülőtér.

De kezdjük az elején: **„Az RMDSZ javaslatára több, az erdélyi magyarság számára fontos projekt finanszírozását teszi majd lehetővé az idei állami költségvetés, ezért a Szövetség parlamenti frakciói a keddi, február 7-i ülésen döntöttek arról, hogy megszavazzák az idei költségvetés-tervezetet.”**

És utána nézzük a részleteket:

1. **„Kétszáz lejjel nő a minimálbér,”** Igaz, a minimálbér nő kétszáz lejjel, de ez a PSD választási programjának volt az első pontja. Ezen a ponton a képviselő és szenátor uraknak csak bólintani kellett.

2. **„javaslatunkra pedig átlagban egy-egy millió lejjel kapnak többet a kormány által előterjesztett javaslatokhoz képest az állami költségvetésből a magyarokta megyék úthálózataik javítására,”** A megyei úthálózat felújítása a magyarokta megyékben kb. 1,5–2,0 km szakaszonként fog megtörténni, a költségvetésben előirányzott összeg megyénként csak ennyit fedez. A körgyűrűk és terelő utak megépítése az erdélyi városok körül már nagyon régi álom, és egyelőre az is fog maradni, hiszen láthatjuk, mennyire vontatottan indulnak. A marosvásárhelyi terelőút (egy 11 km-es kétsávos útról beszélünk!) tervezése közel 10 évet vett igénybe, a kivitelezése 30 hónapja folyik, és még 24 hónap biztosan szükséges. A brassói terelőút 5 éve épül. Tehát a terelő utakra előirányzott költségvetési tételeknek a realitáshoz sok közülük nincs.

3. **„903 millió lejt irányoznak elő az erdélyi autópálya megépítésére,”** Az észak-erdélyi autópálya építésére előirányzott összeg csak egy töredéke annak, amire szükség volna, hiszen csak a Marosvásárhely–Aranyosgyéres szakaszra a szerződéses összeg 1,9 milliárd lej (437.317.000 Euró). Mindannyian tudjuk, hogy a munkálatok gyorsításának egyik legkomolyabb mozgató rugója a projektek finanszírozása, a másik meg a kiviteli tervezés. Sajnos egyik fejezetnél sem állunk jól. Például a Marosvásárhely–Aranyosgyéres szakasz 5 ütemre van felosztva: Marosvásárhely–Nyárádtő, Nyárádtő–Marosugra, Marosugra–Radnót, Radnót–Maroskece, Maroskece–Aranyosgyéres. Ebből az első ütem, nemhogy leszerződve, de még ki sincs írva árajánlat tételre, a második ütemen dolgoznak, és az átadás – ami szerződés szerint 2017 végén volna esedékes – becslésem szerint jövő év második felére várható. A harmadik, negyedik és ötödik ütemnél létezik szerződés – lassan 20–24 hónapja –, de a mai napig nincs kezdési parancs és építési engedély a megrendelő részéről. Az autópálya következő, Gyalu utáni szakaszain is hasonló a helyzet.

4. **„illetve 18 millió lejt kapnak összesen a nagyváradi és a marosvásárhelyi repterek korszerűsítésre.”** Ha könyörödományból szeretnék a vásárhelyi repülőtér felújítani, akkor nagyon el kell szomorítanom az utazó közönséget, mert a jelenlegi feltételek mellett 10 év múlva még mindig csak sport repülőtérünk lesz. A Maros Megyei Tanács 87 millió lej banki hitelt próbál felvenni a repülőtér javításaira, ami csak egy részleges felújításra elegendő. Ehhez képest az állami költségvetés tervezetben előirányzott 10 millió lej legfeljebb egy magára valamit adó és a körülményeket, feladatait ismerő cég felvonulási költségeit fedezi.

5. **„A Szövetség módosítási javaslata értelmében a kisebbségi szakmai továbbképző központ létrehozására 2 millió lejt irányoz elő a tervezet az államkasszából,”** Ha már létrehozunk egy kisebbségi szakmai továbbképző központot, amire állítólag még pénzt is kapunk, akkor miért kell bezárni működő gimnáziumokat?

6. **„valamint megoldódik a magyar történelmi egyházak személyzeti gondjainak egy része.”** Na végre, megoldódik a magyar történelmi egyházak személyzeti gondjainak egy része, alkalmazhatnak kántort és harangozót. A történelmi egyházaktól már csak ez hiányzott!

7. **„Az elmúlt hetekben a Szövetség szakpolitikusai számos, az erdélyi magyar közösség erősítését célzó módosító javaslatot terjesztettek be, amelyek nagy része bekerült a parlamenti bizottsági viták során, illetve a parlament együttes plénuma alatt az ideai állami költségvetés-tervezetbe.”** Mik ezek az erősítést célzó módosítások? Szerintem még titok és csak a „szakpolitikusok” ismerik!

Amiről a Szövetség „szakpolitikusai” nem nyilatkoznak: miért csak töredékei az erdélyi és moldvai megyék előirányzott beruházási összegei a teleormáni, dimbovicai vagy más délromániai megyék összegeinek? Csak ennyit érne a nagy ovációval megkötött testvér-egyezmény? Hiszen ezt megkaptuk volna akkor is, ha nincs képviselőnk a Román Parlamentben, mert ha megnézzük a PSD kampányprogramját, a fent leírtak mind szerepelnek benne.

Miután egyértelművé vált, hogy a decemberi választásokon elért jó eredmény ellenére az RMDSZ súlya nem igazolja a kampány propagandát (ezt bizonyítja, hogy a megkötött egyezmény nem tartalmaz egyetlen, a magyarság közösségi megmaradását célzó elemet sem), úgy gondolom, azt joggal várhatjuk el, hogy legalább a mindennapi kommunikáció az őszinteség jegyében történjen!

Bereczki Ferenc

az Erdélyi Magyar Néppárt Maros megyei elnöke

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015